

stemmelse i § 4 ogsaa gælder for Funktionærer, som ere uge- eller daglønnede, hvis deres Løn forhøjes i Finansloven, men med et Beløb, som er mindre, end det vilde blive efter nærværende Lovforslag. Den Modsetsningsfortolkning vil nærmest føre til, at de ikke kunne faa det, men Udvalget er gaaet ud fra, at Billighed taler for, at Finansministeren efter den Beføjelse, han har efter Lovforslagets § 9 til at afgøre alle Fortolknings-spørgsmaal, som rejse sig ved Anvendelse af Lovforslaget, vil gøre det paa en saa liberal Maade som muligt med Hensyn til disse Funktionærer. Jeg tillader mig at æske den ærede Finansministers Udtalelse herom og spørger, om det er hans Mening, at Loven skal forstaas paa den Maade, jeg har antydet. — Saa har jeg endnu en Henstilling til den ærede Minister, som jeg ikke tvivler paa, han vil tage til Følge. Det er den, at han i Anledning af de Klager, som have rejst sig over for den gældende Lov, gaaende ud paa den uensartede Anvendelse inden for forskellige Ministerier, vil foranledige de forskellige Ministerier til at anvende Loven ens og saaledes, at overalt, hvor der rejser sig Tvivl om Lovens Anvendelse, indbringes Spørgsmaalet for Finansministeriet. Det er en bekendt Sag, at intet vækker mere Misfornøjelse i de forskellige Etater, end naar de se sig behandle forskelligt, eftersom de have Krigsministeren eller Marine-ministeren eller en anden Minister til Chef. Selv det mindre Tillæg modtages med mere Tilfredshed, naar det vides, at alle modtage lige meget. Man kan kalde dette mindre kønt, men man maa tage Menneskene, som de ere. — Jeg skal hermed anbefale Forslaget til Vedtagelse.

**K. M. Klausen:** Udvalget indstiller jo Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Det er mulig sket ved en Fejltagelse, at denne store Enighed er bragt til Veje. Det kan godt være, at det er en Misforstaaelse fra min Side. Jeg havde forstaaet det saaledes, at vi vilde have faaet en Ministerkonference om Sagen. Dette er imidlertid ikke sket. Jeg skal ikke bebrejde Flertallet noget, thi det kan godt være, at Aftalen maaske var saaledes, at en Ministerkonference ikke skulde finde Sted. Jeg kunde i hvert Fald have ønsket, at vi havde faaet en Ministerkonference, fordi der er adskillige Uklarheder ved dette Lovforslag, som jeg for mit Vedkommende kunde ønske at faa fuld Klarhed over. Lovforslaget maa jo ellers betragtes som en Forbedring i Sam-

menligning med det Forslag, der gælder for nærværende Finansaar. Men der er enkelte Punkter deri, som for mig staa noget uklare. Der er saaledes en Bestemmelse i § 2, som lyder: For saa vidt nogen arbejder snart paa Akkord, snart som uge- eller daglønnede, gives der ham Tillæg efter nærværende Lov ogsaa for den Tid, han arbejder paa Akkord. Jeg kunde ønske bestemt at faa oplyst, hvilke Grupper af Arbejdere der her er sigtet til. Jeg antager, at der maa sigtes til dem, som arbejde paa Statsbanernes Værksteder. Der er maaske enkelte af dem, som arbejde paa Akkord hele Aaret rundt, men der er i hvert Fald mange af dem, som snart arbejde paa Akkord og snart paa Dagløn eller Timeløn. Endvidere antager jeg, at det maa gælde Arbejdere ved Tøjhuset, Laboratoriet, Geværfabrikken og Marinen, saa at disse Arbejdere ikke, saaledes som de ere efter den nugældende Lov, blive udelukkede. — Saa synes jeg, at der burde have været tilføjet den samme Bestemmelse til § 2, som findes i Lovforslagets § 4, hvor det bestemmes, at en Arbejder, der har faaet et Tillæg efter Finansloven ifølge en Finanslovsbevilling, skal, hvis Forbedringen paa Finansloven har været mindre, have Forskellen erstattet ifølge denne Lov. Jeg vilde ønske, at en lignende Bestemmelse havde været sat ind i § 2, men det er jo muligt, at den højtærede Minister vil fortolke det saaledes, at den Bestemmelse, der findes i § 4, ogsaa maa gælde for dem, der faa Lønningforbedring efter § 2. Det kunde ellers godt tænkes, at adskillige Arbejdere derved kom til at lide Tab. Lad os sige, at en Mand tjener i Statens Arbejde 800 Kr. aarlig og ifølge Finanslovsbevilling har faaet et Lønningstillæg af 20 Øre daglig, hvilket vil svare til 60 Kr. aarlig. Men skulde han have sit Tillæg beregnet efter denne Lov, vilde han først faa 12 pCt. af de første 600 Kr.: 72 Kr. og derefter 6 pCt. af de næste 200 Kr.: 12 Kr., tilsammen altsaa 84 Kr., medens et Lønningstillæg, som er ydet ham efter Finansloven, kun udgjorde 60 Kr. Det vil være et Tab for ham af 24 Kr. aarlig. Jeg vil derfor haabe, at denne Bestemmelse i § 4 ogsaa maa komme til at gælde de Arbejdere, der faa Del i Lønningstillæget efter § 2.

Saa vilde jeg gerne ligesom den ærede Ordfører over for den højtærede Finansminister betone, at der bliver sørget for, at man gaar frem efter samme Regler under de forskellige Ministerier. Det har i indværende Aar vakt ikke saa lidt Mis-